

עצמי לגורים ולרקד על כל החתונות והגשמים: הנה, למשל, יערכו חלוצי המורה (ולא החלוציות הפעם!) אחרי פורים נשף-מסכות רציני לבחירת היופי (ולא אחת בלבד כי ישנו, לפי דבריהם, רבות!) ומטעם השופט העליון של הפרסים נידע לי כי מי שיביין לו תלבשת יפה יבוא על שכרו כי ירכו הפרסים יקרירהערך מחנות „מספירו... והעיקר, שיאמרו „אתה בחרתנו“ בלא הברל דת וזוע, בין אשכנזי לספרדי, וביחוד לאשכנזי: ואין צריך לומר — בחג הפורים נופא! נשפיקומקים וזה ע, צ, ע, ואד פילו הצעירים הרתיים „הבלתי תלויים“ בקשו רשות ל ש ל ש ה נ ש פ ים (הפקר העולם) ! ונשף קרו הקיפת שׁיִסְדֵר אֵיִה בשנה הבאה!) ונשף אחר-העם וטרומפלדור ועזמות — חוץ כמובן, מנשף הלשכה של הבונים החפשים שנדחה ליום 14 מרץ, כליל יום הרביעי.

ולעמע יחצו לראות בראדנע „ציון“ את „שלשת המוסקטרים“ ויכינו אהבי משקה לכבוד פורים ול- ביסולא אך ורק מהינות והמשקאות המפורסמים של פ ר ס ל צ מ ז ר ח י .:

עזמות

במצוה חדש של הולאיוחנא, חדש של „על הנסים“ קניתי-כרטיסים והורקת הכיסים. -

סמואל שהיתה בין המסובין ונהגה בנו כדת הכנסת-אגורחים כנכדתו של אברהם-אבינו וכבתי-הורה אמנית. ופתאום נשא כוס בידו וקרא בקול רם: „המלך!... כתהילה השבנו כי היא מתכונן לשחרית של ימי-ניור“ אים ולומר את „המלך“ בניגנה הידוי עת, ואולם אחד האנגלים קרא „די קינג!“ וכלנו כאחד וחורנו אהריהם: „המלך! די קינג!“ וגם ה„סוציאליס“ טים“ שלנו מנינגר ומבלפוריה ומש- אר הקבוצות עמדו וצעקו: „ח י ה מ ל ר !“

— אין דבר, — ענה לי שכני מפ- קודי קהם — גם רמזי כקדונלד עשה כך בהיותו מיניסטרי... ובצאתו מהאולם דברנו על נאומי החק של מונד — נאום רביזיוניסטי כמעט! — ועל הכבוד הגדול שתנחיל את הנציב, ואת הממשלה ואת כלל ישראל. העיר לי אחד ממנהיגיו והזכיר דברי הרב קוק באמריקה שאמר אהרי נאימי אספה גדולה:

— אל יפרנסנו כ כ ב ו ד . . .

כבוד יש לנו כ"ה די והותר: איך אימרים חבריות?

— ובכן תן פחדך — משמעותו כסף! ובכן תן כ כ ו ד . נגב כסף!::

זאחרי מבול הגשמים — מבול הנשפים לכבוד פורים ושושן פורים ויום-טובי-שני של פורים ואסרו-חג של פורים וגם פורים קטן, וכל דכפין לרקוד של מצוה ייתי וירקוד. כימי מלאים חומנות סכל צד ואי- ני יודע באמת איכמה אנכל לִשְׁכַע את

כבוץ? וואולם הוא שואל ומשיב - לא ב„של מה“ אלא ב„של מי?“ כל הרעש הזה? — בשל בלפור, לאו בתר טעמא אלא בתר שבא אזלינו. אגב, ר"ז. דויד שאל כמדוימנו ב„דבר“ מה יהיה היער? — זה יהיה יער-ל פ ו ר, שבו יטעו אילני-סרק אשר קולם הולך מגינגר עד לונדון, עצים שנטעו אותם לנוי ואל תקרא נוי אלא „גוי“. כשהיה עסק עם יהודי, עם יער הר צ ל, אפשר היה לעשות „בלוף“ ואולם עכשיו עם יער-בלפור, שנכנס באזור היער של הממשלה ושל הגימ — אין משחקים ולהית אימה יער גדול של חמישים אלף איל-נות ומרוב העצים לא יראו את היער. שאלתי את אחיו של המנהיג שיר שב בראש השלחן מצד שני, כיפני כה לא הגיע מברק-ברכה מאחיו וענה לי תשובה מיד, ואולם בתקף החזקה שיש בינינו לבלי להוכיח את שמו בשערי חצי שנה אני מכיש את תשר בתו ונבואתו. שאלתי את מיר-שהיה כיוכיח במלון יו את שאלתי, כיפני מה א ח ר ו התלגרמים של ויצמן וסוקולוב וענה לי בדרך הלצה:

— זכי אי אפשר היה להכין שני תלגרמים כר" חיים ור' נחום כפי סגנונם ורוחם — והסל!..

ואחר האפיקומין עם הטוסטמסטר וברד ברכת-חמון על המחיה ועל הכל-כה הנעימה: הטובה של גב' מיוזל ואני הייתי מציע למנהיגים שלנו ולבונים התופשים לערוך את חבני-קטים שלהם רק בנהלל... על האכ-פניה של „הרסה“ בקנדה ושל הרסק

שה, אשאל כמדוימנו ב„דבר“ מה יהיה היער? — זה יהיה יער-ל פ ו ר, שבו יטעו אילני-סרק אשר קולם הולך מגינגר עד לונדון, עצים שנטעו אותם לנוי ואל תקרא נוי אלא „גוי“. כשהיה עסק עם יהודי, עם יער הר צ ל, אפשר היה לעשות „בלוף“ ואולם עכשיו עם יער-בלפור, שנכנס באזור היער של הממשלה ושל הגימ — אין משחקים ולהית אימה יער גדול של חמישים אלף איל-נות ומרוב העצים לא יראו את היער. שאלתי את אחיו של המנהיג שיר שב בראש השלחן מצד שני, כיפני כה לא הגיע מברק-ברכה מאחיו וענה לי תשובה מיד, ואולם בתקף החזקה שיש בינינו לבלי להוכיח את שמו בשערי חצי שנה אני מכיש את תשר בתו ונבואתו. שאלתי את מיר-שהיה כיוכיח במלון יו את שאלתי, כיפני מה א ח ר ו התלגרמים של ויצמן וסוקולוב וענה לי בדרך הלצה:

— זכי אי אפשר היה להכין שני תלגרמים כר" חיים ור' נחום כפי סגנונם ורוחם — והסל!..

ואחר האפיקומין עם הטוסטמסטר וברד ברכת-חמון על המחיה ועל הכל-כה הנעימה: הטובה של גב' מיוזל ואני הייתי מציע למנהיגים שלנו ולבונים התופשים לערוך את חבני-קטים שלהם רק בנהלל... על האכ-פניה של „הרסה“ בקנדה ושל הרסק

עלובים קטנים, עזי-טחם, שנתבקע: כבודי לא אשכח רוצה אני לסי-פר לקם שיחתי-חולין של תחא אפתי

מפתח-תקוה, חקלאי-מדינאי שהשתתף גם בעריכתה של הצהרת בלפור וגלה לנו ר ז י ו ד ר ז י ון מכל המ"מ כפריו ובלונתן בימים ההם, שאין מג- לין אלא לצנועים וליודעי חו... בדרך חזירתי לירושלם, נפנשתי ביהודי הטוב הזה ובמנהל היקב ושיר-החנו ועל מה מדברים עכשיו שלשה יהודים ברכבת ובזמן הזה וביחוד כש- עוברים לפני פתח? — הוי אומה: על הפרדסים! מחמת ש„פרדס“ — יש בו פשט, רמו, דרוש וסוד. והסוד הכי כמוס הוא זה שגלה האכר המנוח גוטהילף מנס-ציונת. הוא זל היה אר- מר: דרכו של פרדס הוא כד — מי שבא אליי, בכל כקר ואומר לו „גוט-מארגען!“ (צפרא טבא), הפרדס עונה לו „א גוט יאהר!“ (שנה טובה) וזהו הדין. תסיה מנהל היקב, לא רק בפר- דס אלא גם בכרם ובשרה — ואין זה סוד אלא פשט בתכלית הפשטות... בעברנו על פני המושבות החד- שות הוציא מכיסו החקלאי מפתח תקוה קפסת סיגריות הפכה ושרטט לי בעפרו: תכנית של כביש אשר יאחד את פתח תקוה, עין-חי, מגדיל, כפר-סבא, חדרה עד בנימינה וחיפה — ותהיה — כך הוא אומר — דרך ל ו נ- ד ון פ ם ת — ק ה י ר ו... שאלתי מהיכן לקחו היהודים כסף לנטע כ"כ הרבה פרדסים גדולים שצמחו על דרכנו, יענה לי חיבורי מפת דרך משל.

שאל ילד אחד את אביו בשער-ה„סדר“ של פסח את ד" הקושיות ואח"כ חישף ואמר לאביו — אבא עב

ועזר לה בעבודה הנעימה לה... והצלם השני הדומה להיב במכונתו עמד לפי- ניה- טיקטיקטיקטיקטיק! והנה נגש הצלם האמן שוייג ובי- שתיקה גמורה העמיד את מכונתו הזעירה למול הליירי הצעירה, לחץ בכפתור, הרים את כובעו ואמר: Thank you. (תודה!) — מזכרת נעימה לבלפורי בלונדון. וכשעמד מונד ואוסישקין בפתח האהל ושוחחו יחד, נגשתי אליהם מא- חור לשמע שיחתי-חולין של תחא אלת. הראה ראש הקה"ק בידו למונד את העסק ואת הנקודות החדשות. שאל מונד על הגנות האדומים שהוזירו ככרכולות תרנגולים בתוך העמקוואמר לו איש-הכרוז: — זהו מה שעשינו בתשלום הראשון של תרומתך לקרו הקימת (רמו, כנראה, לתרומתו של 25 אלפים פונט שה ה ב ט י ח לקה"ק). מובן מאליו כי גם ר' עזימות נטע את אילנו עבשעת מעשה אמרתי את הברכה: יהי רצון, שעצו של עזימות לא יהיה עזימות בעץ זה שנטעו לכבוד טשורטשיל על ההר במכללה... מפני הגשמים לא זכינו לשמע את כל הדרשות וביחוד את ה„פסיקים“ על העמק ועל ההר, על העצים ועל האבנים, כגון: „יעלו שדי“ או „אז ירננו עצי יער“, וכיוצא בזה, וגם נאומו של מלל-דיוו, שהוכן בעברית טובה לכבוד הנטיעות — נפל המימה... * * *

וכדי שלא אשכח רוצה אני לסי-פר לקם שיחתי-חולין של תחא אפתי

עמדה הליירי הצעירה על יד „כנסת ישראל“ ודברה עם ראש הועד הלאומי לקחה אזני שמץ דבר בצר- פתיח: Cela ressemble à de petits tombeaux, n'est-ce pas? (זה דומה לקבלת קטנים, האין זאת?) ואמנם החפירות הקטנות השחר- רות בארמון, השלמים הקטנים הדומים למצבות, העצים העלובים עמופי תכ- ריכישק, שמי העופרת למעלה ויון מצולה מתחת — האין זה דומה לבית- קברות קטן?.. ואולם מיד חזרה בה הליירי החביבה ותקנה: En attendant n'est-ce pas? (זהו לעת-עתה, האין זאת?) ונחה דעתה של „כנסת-ישראל“... * * * ומי שלא ראה את שמחת הנטיעות בג'ינגר לא ראה ספורטי-הקלאי מימיו! הפותח במצוה היה כמובן, הגדול שנטע את אילנו בכל הרצינות ובנדב עמך לפניו, דרך למולו את מכונת- הצלום והראינע: טיקטיקטיקטיקטיק. לא לחנם אמרו ליצני הדור כי אם אין עריון דב כיער-בלפור הרי יש לכהפ"ח בנדב... ואחר החלו ה„כבודים“ כרגיל והגשם עושה את שלו עד שנסתם הגר- לל על העצים בלא קדיש-יתום ובלא קדיש-דרכנו ובלא דרשות. פתאים נש- מע קול באשה: Where is my tree? (והיכן העץ שלי?). ואחד הפועלים הגיש לחור מעל- תה את המעדר ואת העץ של גני-גר

וכדי שלא אשכח רוצה אני לסי-פר לקם שיחתי-חולין של תחא אפתי

וכשהגיע מונד נרעיתו וכתו ויררו מן הכביש אל האהל ורגליהם העדינות התחילו שוקעות בבוץ וברפש, שאל אחד מהחבורה לתומי: — למה מרשכים אותם לתוך הרפש?.. והשני פונה לאנרונים הציוני ואומר לו לחידודא: כנראה, שגם יער הרצל נוטע ביום גשם וע"כ נמוס... ובשעה 12 בדיוק הופיעו בעב- הענן שתי מסוניות במהירות-הכזק וסביבו נשערה מאד, מתוכן יצאו ת- כה הנציב ורעיתו, שלישו ושומרי ראשו. — לו הייתי אני במקומם — העיר היועץ שלנו — לא הייתי בא ביום סג- ריר שבוה!... ואולם חיל זקן וביחוד פלד- כרשל אינו חת כפני מעט גשם... ואחד מושכני ספר לי כי בבואו אחריו מירר עזים ראה את המכונות של הנציב, שהן עומדות בדרך, מתחלה השב כי קרה איזה „פונקטשור“ או איזה עכוב אחר, ואולם אח"כ נתברר לו כי הביט על שעונו וצוה לחכות עשרה דקים כדי שיגיעו אל המקום בדיוק ובשעה הנכונה. אכן, יש לנו הרבה מה ללמד מבני עשרת-השבטים שלנו! ובינתים נתרבה הקהל וגדלה השמחה. זונות וזונות וכל „גוי“ הביא עמו את „היחודי“ שלו. מנהל מחלקת החקלאות בא עם יחואל ויצמן, מנהל מחלקת הטאבו הופיע עם דוכן, המור של הקלך עם בינה, הנציב עם מונד ובשפור עם כל ישראל...

וכדי שלא אשכח רוצה אני לסי-פר לקם שיחתי-חולין של תחא אפתי